



Jubileum 25 let

A léta běží, vážení přátelé, kamarádi a příznivci **JK Bandu Pardubice**. Letos uplyne už 25 let od založení našeho big bandu. Zdá se to jako včera, co naše kapela slavila kulaté dvacetiny. Čas letí, ale hraje se dál!

Dostává se Vám do rukou již páté číslo zpravodaje *ECHO*, ve kterém bychom Vás při příležitosti letošního půlkulatého jubilea informovali o aktuálním dění v našem orchestru, plánech do budoucna a nebude chybět ani malé ohlédnutí do minulosti.

Úvodem nám tedy dovoluje připomenout několik známých i méně známých faktů z historie. Jak a kdy to tedy všechno začalo? Roku 1990 se dožíval 70 let známý pardubický muzikant a kapelník Oskar Kmoníček. Tento vynikající klarinetista a saxofonista působil ve čtyřicátých letech minulého století v profesionálních orchestrech Karla Vlacha, Gustava Broma a Jaroslava Maliny a v roce 1950 založil v Pardubicích první velký swingový orchestr. Jaroslav Khail se rozhodl, že k této příležitosti uspořádá narozeninový koncert a že sestaví z místních muzikantů velký swingový orchestr, tedy plnohodnotný bezmála dvacetičlenný big band. Po několika zkouškách se podařilo nazkoušet celý repertoár a koncert se konal 3. prosince 1990 v Kulturním domě Dubina v Pardubicích. Ohlas publika byl opravdu nevídaný, což rozhodlo o tom, že orchestr pokračoval dále v činnosti a zrodila se myšlenka na pořádání pravidelných vánočních koncertů. Zpočátku byly značné problémy se zajištěním notového materiálu. Kapelníkovi se však podařilo získat cenné tituly z notového archivu Československého rozhlasu a dalších orchestrů. Významně tehdy kapele také vypomohl královéhradecký kapelník Miroslav Mužík a vlastními aranžmá přispěl i sám Václav Hybš.

První vánoční koncert se konal 13. prosince 1991 opět v KD Dubina. Big band převzal název používaný již v osmdesátých letech pro taneční kapelu působící pod KD Dukla a začal vystupovat jako "J. K. Band Jaroslava Khaila". Obecenstvo bylo nadšené, a proto se kapelník rozhodl 7. května 1992 uspořádat první *"Jarní večer plný swingu"*. Hostem byl ženský pěvecký kvintet Teptet z Liberce. A jak to bylo s JK Bandem dál, už asi většina z Vás ví.

Rádi bychom zde také připomenuli, že **Jaroslav Khail** se v Polici nad Metují narodil 3. května 1930. Shodou okolností vychází termín letošního jarního koncertu symbolicky na den přesně v den jeho nedožitých 85. narozenin. To je tedy nejlepší a nejvhodnější okamžik poděkovat mu tam nahoru do hudebního nebe za ten skvělý nápad založit velký big band a za všechno, co pro naši kapelu udělal. Na pardubické kulturní a hudební scéně působil jako muzikant a kapelník až do svého předčasného odchodu rovných 50 let. Stalo se tak paradoxně na den přesně 15 let od prvního vánočního koncertu 13.12.2006. Orchestr i nadále používá původní grafickou podobu loga a původní název s přidáním přídomkem města, dohromady tedy **JK Band Pardubice**. Tím se hrdě hlásí svojí příslušností k Pardubicím a město tak reprezentuje na všech koncertech, festivalech a různých akcích po naší vlasti.

Na letošní rok vychází ještě jedno významné výročí. V prosinci by se dožil 80 let pardubický muzikant, rodák z Borohrádku, multiinstrumentalista, skladatel, aranžér a jeden ze zakládajících členů JK Bandu pan **František Bárta**. Za svůj život vedl řadu kapel, zkomponoval přes sto vlastních skladeb a pro orchestry různých obsazení a žánrů napsal několik set možná tisíc aranžmá. Jeho úpravy jsou velmi nápadité a originální, na žádném z našich koncertů proto nemůže alespoň jedna skladba v jeho úpravě chybět. I na něho budeme všichni velmi rádi vzpomínat.

Závěrem tohoto úvodního slova se sluší, abychom poděkovali všem našim partnerům a sponzorům, bez jejichž dlouhodobé přízně a podpory bychom nemohli existovat. Velký dík patří také Magistrátu města Pardubic a Kulturnímu centru Pardubice za jejich významnou podporu naší činnosti. Velké uznání si samozřejmě zaslouží i všichni členové JK Bandu Pardubice, kteří se ve svém volném čase společně scházejí, aby pro Vás připravili a co nejlépe nastudovali nový a zajímavý repertoár. V této souvislosti je nutné dodat, že zajistit hladké fungování a udržet při životě neprofesionální big band není nijak jednoduchá věc. Děkujeme upřímně také za Vaši přízeň a těšíme se na to, že budeme společně trávit krásné chvíle nejen se swingovou muzikou přinejmenším další čtvrtstoletí.

Když se v březnu 2006 rodilo zcela první vydání zpravodaje *ECHO*, hlavní myšlenkou a cílem tvůrců bylo podpořit a popularizovat swingovou a jazzovou hudbu, upozorňovat na novinky, události a výročí, pomáhat hudebním talentům v jejich činnosti a také vytvářet nové kontakty a hledat další sponzory z řad příznivců této muziky. Jinak tomu není ani v současné době. Byli bychom tedy velmi potěšeni, kdybyste měli zájem se zapojit do tvorby dalších vydání této neperiodické tiskoviny, anebo se aktivně podílet na dění a fungování JK Bandu.

Aktuálně

Letošní jarní a vánoční koncerty budou svým obsahem a zaměřením věnovány 25. výročí založení JK Bandu. Vybrali jsme do programu zejména ty instrumentální skladby, písničky a aranžmá, které na koncertech za poslední roky vůbec nezazněly. Ty jsme doplnili i horkými novinkami, např. vlastní písničkou Zuzky Grohové s názvem Vobyčejný blues, nebo zajímavými skladbami a autorskými aranžmá, které jste v našem podání zatím ještě nikdy neslyšeli. Na koncertech vystoupí i několik bývalých členů JK Bandu. Stejně jako před deseti lety bude hlavním tématem vánočního koncertu Frank Sinatra. Letos tomu bude právě rovných 100 let od doby, co se legenda světové swingové a populární hudby Francis Albert Sinatra narodil. V podání našich vokálních sólistek a zpěváka Jakuba Ryby uslyšíte jeho nejslavnější písně a největší hity.

Dle Vašich velmi příznivých ohlasů na tematicky zaměřené koncerty, kdy jsme pro Vás v posledních několika letech připravili pásma například *"Vzpomínka na Karla Vlacha a Milana Chladila"*, *"Pocta Louisovi Armstrongovi a Georgovi Gershwinovi"*, *"Večer filmových a muzikálových melodií"*, *Pardubická(y) jazzová(y) řje(n)* nebo *"Tak hrával Glenn Miller"* v originálních vojenských uniformách, budeme v podobném duchu pokračovat i nadále. Úspěch měly i koncerty v Domě hudby pod názvem *"Velký svátek swingu"*, kde jako hosté vystoupily velké orchestry, např. Big Band Aldis, J. J. Jazzman, Blue Star Václava Marka, big bandy z České Třebové a Polné. Rádi bychom někdy brzy podobný velký koncert opět uspořádali. Navázali jsme také úspěšnou spolupráci s Východočeským divadlem v Pardubicích. Oblíbená herečka a vynikající zpěvačka Martina Sikorová si s námi již několikrát zazpívala. V souvislosti s odchodem některých hráčů usilovně pracujeme na doplnění nástrojových sekcí novými hráči, zároveň spolupracujeme se Základní uměleckou školou Havlíčkova a Konzervatoří Pardubice, přesto to v současné době není vůbec lehký úkol.

Na příští rok připravujeme k významnému výročí 110 let od narození klavíristy a skladatele Jaroslava Ježka komponovaný program. Chtěli bychom proto celý jarní koncert 2016 věnovat Osvobozenému divadlu a odkazu tohoto hudebního veličana spolu s tvorbou pánů Jiřího Voskovce a Jana Wericha. Kromě uvedených akcí budete mít i další příležitosti vidět a slyšet JK Band naživo hrát. Aktuální přehled se dozvíte na našich webových stránkách.

Chtěli bychom také zpestřit program koncertů nějakým zajímavým hostem, vše však závisí na aktuálních finančních podmínkách a také na možnostech získání dotací, protože bychom nechtěli cenu vstupného nijak výrazně navyšovat. Doufáme proto, že se nám toto brzy podaří realizovat. Zatím se nám ještě také nepodařilo vydat naše druhé CD, této myšlenky se však i přes velkou finanční náročnost nevzdáváme. K výročí 25 let jsme pro Vás připravili speciální kolekci originálních upomínkových předmětů s motivy JK Bandu, k zakoupení bude také debutové CD a živé nahrávky našich posledních koncertů na DVD. Asi nejzajímavější pro Vás zcela určitě bude 4. jubilejní série odznaků a dále například originální trika či keramické hrnky s našimi symboly.

Zpovědnice kapelníka

Po odchodu Jardy Khaila do muzikantského nebe se na postu kapelníka krátce vystřídal dlouholetý členové kapely Jindra Pavlík a Míla Menšík, delší období pak kapelu řídil Slávek Fidra. Ale i ten z důvodu nedostatku času ukončil svoje působení v kapele a pomyslné dirigentské taktovky se ujal relativně mladý člen orchestru, ale jinak dlouholetý člen Filharmonie Hradec Králové, trombonista Jirka Třos. Je tedy na místě, aby nám něco o sobě pověděl.

Jak dlouho se věnuješ hudbě a jaké máš hudební vzdělání?

Hudbě? To jsem začal ve druhé třídě hrát na klavír. Pak jsem chtěl zkusit klarinet, abych se naučil hrát na saxofon, to ale nebylo místo, tak mě dali na hoboje, to jsem vydržel rok. Potom se mě učitel žesťových nástrojů ptal, jestli to nechci zkusit na trombon, že bych mohl za rok udělat zkoušky na konzervatoř. Tak jsem to zkusil a za rok a půl jsem talentové zkoušky udělal.

Kolik času věnuješ denně trombónu? Můžeš cvičit i doma? Co na to rodina a sousedé?

Ve filharmonii míváme čtyř- až šestihodinové zkoušky prakticky každý pracovní den, kromě toho se musí ještě cvičit a před tím se musí člověk ještě rozehrát, takže někdy jsem rád, že si od trombonu odpočnu. Cvičit můžu doma, kdy chci. Moje žena hraje na bicí nástroje, tak jsme koupili dům se stodolou na samotě u lesa (doslova a do písmene), a tak tady hrajeme srnkám. Oproti bicím je trombon hlukově zanedbatelný. Děti to berou jako normální a sousedi nic neslyší. Někdy cvičím i venku, to pak soused vytáhne lodní sirénu, foukne do ní – dá signál a za deset minut se sejdem na křižovatce a jdeme na pivo.

Koncerty JK Bandu jsou žánrově zcela odlišné od produkce filharmonie. Co Tě přivedlo do swingové kapely?

Život. Jak už jsem říkal, chtěl jsem původně hrát na klarinet, abych mohl hrát jazz, a to zůstalo, jenom jsem změnil nástroj. Jazzu jsem se věnoval v rámci technických možností už od začátku. Mám dva mnohem starší bratry, kteří si kupovali gramofonové desky, a to byla vždy prvotřídní rocková a jazzová hudba. Tak jsem poznal Martina Kratochvíla, Emila Viklického, Karla Růžičku a mnoho dalších. Jezdil jsem na jazzové dílny, hrál v jazzových kapelách a big bandech a například jsem vedl trombonovou skupinu na jubilejním 10. koncertě JK Bandu, kde zhruba šestičlenná skupina trombonů uvedla asi čtyři skladby. Tenkrát jsem s tímto big bandem odehrál pár plesů a nějaký koncert, takže tady nejsem úplným nováčkem. Pak jsme koupili starý dům, který potřeboval rekonstrukci, takže nemaje peníze jsem se pustil do práce taky sám se ženou a deset let byl jazzový klid. Když už mě začal svrbět jazzový nátlak, tak jsem se vrátil do big bandu v Hradci Králové, kde jsem dřív taky hrával, a pak jsem to vyměnil za Pardubice.

V JK Bandu hraješ od roku 2012. Je obtížnější hrát v symfonickém orchestru nebo v big bandu?

Jak jsem už říkal, hrál jsem v JK Bandu už dříve, ale jen krátkou dobu. Jelikož jsem se vedle klasiky vždy věnoval i jazzu, jsou to dvě souběžné linky, které se někdy překříží nebo spojí. I ve filharmonii se čím dál častěji hraje jazz, rock nebo popík. Těžko říct, zdali je něco obtížnější. Pokud chce člověk zahrát něco dobře, tak to musí mít rád a jít do toho se stejnou intenzitou.

Jak se Ti daří skloubit povinnosti ve filharmonii s hraním v JK Bandu?

No, někdy to není jednoduché. Ve filharmonii míváme koncerty velice nepravidelně, moje žena hraje v Komorní filharmonii Pardubice. Když mám koncert já nebo ona, tak na zkoušku nemůžu, protože musím zůstat doma s našimi dvěma dětmi. Jedno je předškolního a druhé školního věku. Řešíme to dělenými zkouškami, kdy každá sekce hraje zvlášť a ta trombonová přijede za mnou domů nebo přesunem zkoušku na jiný termín, což se nám zatím daří docela dobře.

Zhruba před půlrokem ses ujal kapelnické taktovky. Řada členů kapely se domnívá, že kdybys tento krok neučinil, kapela by se asi rozpadla. Jak se cítíš v této funkci?

Beru to jako velkou zodpovědnost a je s tím docela dost práce. V podstatě připravujeme dva koncerty ročně a zbytek se zhruba odvíjí od toho. Je potřeba vybrat repertoár, připravit noty, o to se stará dobře Pavel Kopecký. A pak to co nejlépe nazkoušet. Ono se zdá, že několik měsíců je dlouhá doba, ale přijde vám do zkoušky státní svátek nebo koncert ve filharmonii a zkoušek je nakonec mnohem méně. Jeden týden se něco nazkouší a na další zkoušce funguje sotva polovina, takže se jede nanovo. Tím spíš když nemáme stálou členskou základnu, odešel nám opět kytarista a dlouhodobě nemáme stálého bubeníka. Takže za tím, aby koncert dopadl co nejlépe, je hodně práce, která není vidět.

Kdo je Tvůj vzor ve hře na trombón?

Nevím, jestli někdo zná světové trombonisty, ale z oblasti jazzu se zmíním alespoň o Svatoplukovi Košvancovi, což byla hlavně česká, ale dle mého názoru i světová špička. S úctou k němu vzhlíželi saxofonisté, pianisté a ostatní instrumentalisté, kteří mohli hrát ty své rychlé hady mnohem snadněji a on je sypal z rukávu dokonale jako oni. Člověk měl pocit, že vytváří vždy krásnou melodii. A potom také Albert Mangelsdorff, který ještě svou virtuozytú obohatil o zpívané tóny, takže hrál trojhlasně a na světoznámých festivalech měl třeba tříčtvrtěhodinový výstup úplně sám.

Pokud máš někdy chuť poslechnout si nějakou hudbu, jakému žánru dáváš přednost? Máš nějaké oblíbené orchestry nebo i zpěváky?

Nemám. Rád si poslechnu jakoukoli dobrou hudbu. Vzhledem k tomu, co dělám, když se pohybuju pořád v hudbě, tak si nezas tak často pustím i něco doma. Radši si pustím nějaké zprávy nebo zápisník z rádia, dělám na baráku nebo rád fotím. A když už mám opravdu náladu a čas, tak je to nejčastěji jazz.

JK Band slaví letos 25. výročí své existence. Co bys přál sobě i kapele do dalších let?

Chtěl bych, aby lidi hráli alespoň s takovou chutí jako poslední dobou anebo větší. Měla by se doplnit členská základna, protože bez rytmiky se zkouší velice špatně. Když budeme zkoušet líp, potom bude i kapela hrát lépe a díky tomu snad budeme hrát i o něco víc. V bandu, který nikde nevystupuje, to nikoho nebaví. Takže bych přál kapele, aby oslavila třeba i „padesátku“.

Jak šel čas... aneb trocha nostalgie a pár čísel

Uplynulo již pět let od koncertu, věnovanému 20letému výročí vzniku JK Bandu. Ve výtisku ECHA k tomuto koncertu jsme tehdy uvedli po jednotlivých létech celé dvacetileté historie zajímavé informace z jednotlivých koncertů. Fandové JK Bandu tento výtisk jistě mají, proto není nutné tento výčet opakovat a stačí doplnit jej pouze o pár dalších informací. Tak tedy, vězte že:

- Do dnešního dne JK Band odehrál celkem 80 pravidelných swingových koncertů, tedy toho druhu produkce orchestru, kterou zakladatel Jarda Khail vždy stavěl na první místo. Celkový počet všech odehraných akcí a koncertů čítá již téměř 270.
- V průběhu čtvrtstoletí se v kapele vystřídalo 22 trumpetistů, 28 trombonistů, 23 saxofonistů, 6 pianistů, až do loňského jara pouze jeden kytarista, 7 hráčů na basovou kytaru a 9 bubeníků.
- Jediným hráčem, který v kapele působí od počátku až dodnes, je baskytarista Bohumil Říha. Druhý zasloužilý věrný člen kytarista Otto Stelzer ukončil své působení v kapele na loňském jarním koncertu a má tedy o jednu pomyslnou čárku méně. Bohužel koncem dubna t. r. nás opustil navždy. Zpěvačka Zuzana Grohová, která naopak nezpívala na prvním koncertě kapely, je tedy stejně jako B. Říha nejdéle působící členkou orchestru.
- Kmenových členů kapely, kteří odehráli více než tři čtvrtiny koncertů, je celkem 10, vedle již dvou zmíněných veteránů to jmenovitě jsou pianista Petr Diewok, trumpetista Josef Jirásek (†) a Ladislav Švadlenka (†), trombonisté Míla Menšík a Milan Sirůček a saxofonisté Slávek Fídra, Pavel Kopecký a Milan Boháč. Do této skupiny patří i moderátorka Renata Klečková, která koncerty JK Bandu provází slovem od roku 1996.
- Nejčastějšími hosty na koncertech byli především „Hniličkovy dixielandové sirotci“ (Jaromír Hnilička, Mojmír Bártek a Günter Kočí), v kompletní dixielandové sestavě celkem 8 x. Následuje zpěvák Jakub Ryba (7 x), zpěvačka Jana Koubková (6 x), zpěvák Lad'á Kerndl (4 x).
- Z těch nejznámějších osobností muzikantské společnosti si alespoň jedenkrát s JK Bandem zazpívali, zahráli nebo dokonce zadirigovali Vlasta Průchová, Helena Vondráčková, Jitka Zelenková, Marta Kubišová, Gabriela Kočí, Karel Hála, Milan Drobný, Richard Adam, Josef Sochor, Jaroslav Lautner, Jiří Stivín, Alfred Strejček, Jan Beránek, Gustav Brom. Za pianem seděl několik koncertů i otec Heleny Vondráčkové Jiří Vondráček.
- K muzikantům, kteří hráli v kapele až do posledního dechu, je vedle Jardy Khaila a zmíněných trumpetistů Pepy Jíraska a Ládi Švadlenky nutné přidat ještě bubeníka a dirigenta Jindru Pavlíka.
- Kapelou prošli i někteří naděšní hráči, kteří pak přešli k profesionálním kapelám, z posledních to byli bubeník Petr Morí, saxofonisté Luboš Soukup a Ivan Klečka nebo trumpetista Pavel Herzog.

Vydávají přátelé JK Bandu Pardubice. Vychází nepravidelně podle potřeby.

<http://www.jkband.net>

Nepodléhá registraci dle § 3 Zákona č. 81/1966 Sb. Neprodejné.

Dopisovatelé: Rudolf Diblík, Zuzana Grohová, Pavel Kopecký, Jiří Petr, Jiří Třos

Kontakty: Pavel Kopecký, 604684256, pavel-kopecky@volny.cz, Rudolf Diblík, 603114634, rudolf.diblik@volny.cz

Grafická úprava a tisk: Finish, v.o.s. Dašice, autor loga: Czech marketing, s.r.o. Pardubice